

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De errore illorum, qui dicu[n]t Cristum tantum à bonis sumi. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

eleſiæ quam sacramentum significat manet. Nam
qui discordat à Christo, nec carnem Christi man- *Ad illud.*
ducat, nec sanguinem bibit: etsi tantæ rei sacra- *Ioan. Qui*
mentum ad iudicium sui quotidie accipiat. Spir- *manducat.*
tualem manductionem Aug. distinguens à sacra- *Tract. 25. ad*
mentalib[us]. ait, Ut quid paras ventrē & dentem? cre- *ca. 6. Ioan.*
de, & manducaſti. Credere enim in eum, hoc est, *hoc est opus*
comede: e panem & vinum. Qui credit in eum, *Dei. Pascha*
manducat eum. Item, Quomodo manducandus *suisca 6. de*
est Christus? Quomodo ipſe dicit, Qui manducat *corpo red.*
carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me de medio
manet, & ego in eo? Si in me manet & ego in eo, p[re]cūnitia
tunc bibit: qui vero non in me manet, necego in *de cons. dist.*
illo: & si accipit sacramentum, acquirit magnum *2. cap. quād.*
tormentum Itē. Nulli ambigendum est tunc quē- *Ioan. 6.*
quam corporis & sanguinis Dñi participem heri,
quando Christi membrum efficitur: nec alienari
ab illius panis calicisq[ue] consortio, etiam si antequā
illum panem edat & calicem bibat, de hoc seculo
in unitate corporis Christi constitutus abscedat:
quia illitus sacramenti beneficio non priuatur, quā-
do ille habere hoc, quod illud sacramentum signi-
ficat inuenitur. In illo enim sacramento corpus &
sanguinem suum nobis commendauit, quod & fe- *Prosp. lib.*
cit nos ipsos. Nam & nos corpus ipsius facti sumus. *Sententiarū*
Item, Qui discordat à Christo non manducat car- *Ex August.*
nem eius, nec sanguinem bibit: etsi tantæ rei sacra- *cap. 339.*
mentum ad iudicium sibi quotidie accipit.

De errore quorundam qui dicunt à bonis tantum corpus
Christi sumi:

B

Hæc verba & alia huiusmodi, vbi de spirituali
manductione agitur, quidam obtuso corde legē-
tes, erroris caligine inuoluti sūt adeo, ut præsump-
ferint dicere corpus & sanguinem Christi à bonis
tantū sumi & nō à malis. Sed indubitate tenendū
est, à bonis sumi, non modo sacramentaliter, sed &
spiritualiter. A malis vero tantū sacramentaliter,
id est,

i. sub sacramēto, sc. sub specie visibili carnē Christi
de virginē sumptām, & sanguinem pro nobis fu-
sum sumi sed non mysticam, quæ tantum bono-
rū est.

Lanfrancus
ad obiectio-
nem Beren-
garij.

14. respon-
dens, 1. Cor.
11. f.

Ibid. Lanfr.
2. Cor. 11. c

Aug. lib. de
baptismo
cont. Don. 5.
ea 8. in to. 7.
1. Cor. 11. f.

Glossa ordi-
ad illud.
1. Cor. 11.
Accipite &
manducate.

Quod subditis probatur testimonis: Gregorius
Est quidē in peccatoribus & indignè sumentibus
vera Christi caro, & verus sanguis: sed essentia, nō
salubri efficientia. Item Aug. Multi indigne acci-
piunt corpus Domini: de quibus Apostolus ait. Qui
manducat & bibit calicem Domini indignè, iudi-
cium sibi manducat & bibit. Per quod docemur,
quam sit cauendum malè accipere bonum. Ecce
enim factum est malum, dum malè accipitur bo-
num: sicut contra Apostolo factum est bonum, cum
benè accipitur malum, scilicet dum simul Sathanas
patienter portatur. Ergo & mala prosunt bonis,
sicut angelus Sathanas Paulus: & sancta obsunt ma-
lis, bonis sunt ad salutem, malis ad iudicium. Vnde
de qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi
manducat & bibit: non quia res illa mala est, sed
quia malus malè accipit, quod bonum est. Idem,
Indigne quis sumens corpus Christi non efficit, vt
quia malus est malum sit quod accipit, vel quia
non ad salutem accipit, nil accipiat. Corpus enim
& sanguis Domini nihilominus erat in illis, qui-
bus ait Apostolus, Qui manducat indignè, &c. His
aliisque pluribus a perte ostenditur, quod etiam à
malis verum corpus Christi & sanguis sumitur;
sed sacramentaliter, non spiritualiter.

De intelligentia quorundam verborum ambiguorum. C
Secundum hos duos modos sumēdi, intelligen-
tia quorundam verborum ambiguè dictorum di-
stinguenda est. Ait enim Aug. Bonus accipit sacra-
mētum & rem sacramenti, malus verò sacramen-
tum & nō rem. Sacramētum hic dicit corp' Christi
proprium, de virginē natum: Rē vero spiritua-
lem Christi carnē. Bonus ergo utrāq' Christi car-
nem accipit: Malus vero tantum sacramētum, id
est, cor-